

DYCHTOWAĆ (2) *vb impf*

o oraz a jasne.

inf dychtować (1). \diamond *imp* 2 *sg* dychtuj (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. bez cytatu.

Zatykać szpary, zapychać szczeliny, uszczelnić (2) : wnet łzkutę vrobił [człowiek roztropny] Y v dychtował/ y żelązem obił (marg) Dychtować/ łtipare, á łtupa. (-) KlonFlis E4.

dychtować co czym (1): także ónym błotem żłoby dychtuy. Strum Gv.

Formacja współrdzenna: udychtować.

Cf [DYCHTOWANIE]

WK, BC